

УДК 342.924(477)

Ткачук Сергій Петрович,
аспірант Хмельницького університету
управління та права, м. Хмельницький, Україна
ORCID ID 0000-0002-5102-4446

ПУБЛІЧНІ ЗАКУПІВЛІ В УКРАЇНІ: ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ НОВОВВЕДЕНЬ У ЧИННОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ

У статті здійснено науково обґрунтований правовий аналіз нововведень у чинному законодавстві у сфері публічних закупівель в Україні, згідно з якими вносяться зміни до деяких законодавчих актів, відповідно до яких запроваджується новий підхід до організації закупівельної діяльності в Україні. Наголошено, що нова редакція Закону України “Про публічні закупівлі” не повною мірою відповідає вимогам чинного законодавства, як і окремі норми не повністю відповідають конституційним принципам верховенства права та визначенню України правовою державою, згідно з Конституцією України, а також не враховують правової позиції Конституційного Суду України.

Ключові слова: закупівлі, публічні закупівлі, тендер, замовлення, правове забезпечення, законодавство.

У сучасних умовах гармонізації чинного законодавства з Директивами Європейського Союзу з питань закупівель, відповідно до взятих Україною на себе міжнародних зобов'язань згідно з Угодою про асоціацією з Європейським Союзом, у рамках виконання якої схвалено Дорожню карту, де передбачені основні напрями реалізації реформи публічних закупівель, за якими здійснюється виконання заходів, зокрема, заходу з адаптації законодавства до правил Європейського Союзу (далі – ЄС) згідно з положеннями глави 8 Угоди про асоціацію з ЄС та додатків XXI-B, XXI-C, XXI-D, XXI-E до неї, 19 вересня 2019 року був прийнятий Закон України № 114-IX “Про внесення змін до Закону України “Про публічні закупівлі” та деяких інших законодавчих актів України щодо вдосконалення публічних закупівель” [1].

Зазначеним Законом робляться зміни до деяких законодавчих актів, відповідно до яких, з огляду на зміст, запроваджується новий підхід до організації закупівельної діяльності в Україні. Однак, на нашу думку, набуття чинності цими положеннями, не повною мірою відповідає вимогам чинного законодавства, що, у свою чергу, може призвести до ускладнення правозастосування та певних юридичних колізій. Тому зберігає актуальність проблема вдосконалення адміністративно-правового забезпечення відносин у сфері публічних закупівель в Україні, пошук нових моделей такого забезпечення.

Слід зазначити, що дослідженню окремих аспектів у сфері публічних (державних) закупівель різного часу було присвячено низку праць, таких як:

© Tkachuk Serhii, 2020

А.М. Бровдій, І.В. Влялько, К.Ю. Водоласкова, Н.В. Головка, А.М. Довбенко, М.Ю. Довгань, О.В. Іншина, К.Є. Крищенко, В.М. Новаковець, Ю.О. Оврамець, М.В. Остапюк, Ю.І. Пивовар, Н.П. Селіванова, А.О. Сошников, О.Г. Турченко, Н.Ю. Цибульник тощо. Однак враховуючи постійні зміни в чинному законодавстві в зазначеній сфері (у тому числі, після схвалення зазначеного Закону), ця проблематика наразі залишається відкритою. Указане вище свідчить про актуальність цієї статті, метою написання якої є здійснення правового науково обґрунтованого аналізу нововведень у чинному законодавстві у сфері публічних закупівель в Україні.

Отже, як уже було зазначено вище, 19.10.2019 було опубліковано у “Голосі України” від 19.10.2019 № 200 та на офіційному сайті Верховної Ради України Закон України від 19.09.2019 № 114-ІХ “Про внесення змін до Закону України “Про публічні закупівлі” та деяких інших законодавчих актів України щодо вдосконалення публічних закупівель”, який, відповідно до Прикінцевих та перехідних положень, набрав чинності з дня, наступного після дня його опублікування (тобто з 20.10.2019), однак упроваджується через шість місяців від дня його опублікування (тобто після 19.04.2020), крім розділу VI (“Процедура торгів з обмеженою участю”), який вводиться в дію через 12 місяців від дня його опублікування (тобто після 19.10.2020) [1].

Варто констатувати, що ретельний аналіз нового закону у сфері публічних закупівель дає підстави стверджувати, що внесені зміни охоплюють практично кожну статтю старої редакції Закону 2015 року (Закон України “Про публічні закупівлі” від 25 грудня 2015 року № 922-VIII) [2], тобто згідно з новим Законом викладено нову редакцію Закону України “Про публічні закупівлі” на заміну редакції 2015 року (внесені правки як технічного, так і нормопроектувального характеру).

Серед основних змін варто виокремити такі. Так, зокрема, передбачається:

– можливість виправлення учасником невідповідності в інформації (документах), що подані ним у своїй тендерній пропозиції, які були виявлені замовником після розкриття тендерних пропозицій, упродовж 24 годин з часу розміщення замовником у електронній системі закупівель повідомлення з вимогою про усунення таких невідповідностей;

– нові підходи до оскарження процедур закупівель, а саме: нові правила щодо подачі скарги та повернення її оплати учасникові, а також встановлюється заборона щодо скасування тендеру чи визнання його таким, що не відбувся, замовником під час розгляду скарги на цей тендер органом оскарження; зміна підходів до організації закупівельної діяльності, зокрема: організацією та проведенням процедур закупівель/спрощених закупівель будуть займатися уповноважені особи замовника. Крім того, організацією та проведенням процедур закупівель може займатися тендерний комітет, але виключно до кінця 2021 року. Також замовник може передати проведення своїх процедур закупівель (закупівель за рамковими угодами) до централізованих закупівельних організацій;

– новий інструмент в електронній системі закупівель, який дозволяє виявити автоматично (за наперед заданими параметрами) електронною системою закупівель аномально низьку ціну тендерної пропозиції та звертає увагу замовника на існування

© Tkachuk Serhii, 2020

відповідного ризику. Замовник в такому випадку має отримати обґрунтування від учасника процедури закупівлі щодо аномально низької ціни його тендерної пропозиції, а за відсутності такого обґрунтування (чи недостатньої аргументації) відхилити тендерну пропозицію такого учасника; введення нового виду закупівлі – спрощена закупівля, порядок здійснення якої розповсюджується на закупівлі товарів, робіт і послуг, вартість яких дорівнює або перевищує 50 тисяч гривень та є меншою від вартості, що встановлена в пунктах 1 і 2 частини першої статті 3 Закону;

– розширення переліку конкурентних процедур закупівель. Так, окрім процедури відкритих торгів та конкурентного діалогу, замовник може застосовувати процедуру торгів з обмеженою участю. Ця процедура застосовується, якщо товари, роботи чи послуги внаслідок їх складного або спеціалізованого характеру можуть бути запропоновані обмеженою кількістю учасників, які потребують обов’язкової попередньої перевірки кваліфікації, та їх вартість дорівнює або перевищує для товарів та послуг 133 тисяч євро, для робіт – 5150 тисяч;

– зміна підходу до визначення критеріїв оцінки тендерних пропозицій. Так, при закупівлі будь-яких товарів, робіт і послуг можуть бути застосовані альтернативні критерії оцінки: ціна; ціна/вартість життєвого циклу разом з іншими критеріями оцінки; вартість життєвого циклу; для планування закупівель та підготовки до проведення процедур закупівель надання права замовнику проводити попередні ринкові консультації з метою аналізу ринку, у тому числі запитувати й отримувати рекомендації та інформацію від суб’єктів господарювання; надання можливості замовнику укласти один договір про закупівлю із переможцем закупівлі декількох (усіх) лотів в межах єдиної процедури закупівлі; певна трансформація переговорної процедури закупівлі шляхом уточнення порядку проведення переговорів та перегляду підстав її застосування; надання права замовнику відхиляти тендерну пропозицію учасника, який не виконав своїх зобов’язань перед ним за раніше укладеним договором про закупівлю;

– детальна регламентація використання технічних специфікацій до предмета закупівлі, у яких визначаються характеристики товарів (послуг, робіт), через сукупність усіх їх технічних умов; розширення переліку кваліфікаційних критеріїв, які вимагаються замовником від учасника процедури закупівлі (з’являється вимога щодо наявності фінансової спроможності, яка підтверджується фінансовою звітністю); встановлення відповідальності для керівників замовників за невиконання вимог Закону та за укладення договору про закупівлю до/без проведення закупівель тощо.

Проведений аналіз зазначених змін дає зробити висновок, що: по-перше, новий Закон багато в чому дублює положення Закону України “Про публічні закупівлі” 2015 р. [2] та не передбачає кардинальних змін у здійсненні цих закупівель. Фактично, основними новелами є скасування в майбутньому інституту тендерних комітетів, можливості здійснення закупівель через централізовані закупівельні організації, запровадження нових процедур закупівлі (спрощеної закупівлі, торгів із обмеженою участю), електронного каталогу, критерію оцінки тендерних пропозицій за вартістю життєвого циклу тощо. З огляду на це, вважаємо, що більш логічним було б реалізувати вказані новели шляхом внесення змін до чинного Закону “Про публічні закупівлі”

© Tkachuk Serhii, 2020

2015 р. [2], а не викладати його у новій редакції, що, у свою чергу, полегшило б застосування норм замовниками та учасниками процедури закупівлі.

По-друге, низка положень нового Закону не відповідають конституційним принципам верховенства права та визначенню України як правової держави, згідно зі статтями 1 та 8 Конституції України [3], а також не враховують правової позиції Конституційного Суду України, у рішеннях якого неодноразово наголошувалося, що визначальними елементами верховенства права є принципи правової визначеності, ясності й недвозначності правової норми, оскільки інше не може забезпечити її однакове застосування, не виключає необмеженості трактування у правозастосовній практиці і неминуче призводить до сваволі [4; 5; 6].

Так, наприклад, у статті 1 нового Закону наведено перелік осіб, які вважаються членами сім'ї, за умови їх постійного проживання разом із пов'язаною особою. До таких осіб, зокрема, віднесено подружжя. Проте водночас, згідно з ч. 2 ст. 2 Сімейного кодексу України [7], подружжя вважається сім'єю і тоді, коли дружина та чоловік у зв'язку з навчанням, роботою, лікуванням, необхідністю догляду за батьками, дітьми та з інших поважних причин не проживають спільно. До того ж, не зовсім коректно у законодавчому акті використовувати зменшувально-ласкаві конструкції “дідусі”, “бабусі”, замість закріплених у Сімейному кодексі України [7], Цивільному кодексі України [8] та Законі України “Про запобігання корупції” [9] понять “дід” “баба”.

Також у ст. 2 нового Закону визначено окремі ознаки певних юридичних осіб (як замовників), зокрема: “органи державної влади чи органи місцевого самоврядування володіють більшістю голосів у вищому органі управління”, “органам державної влади, органам влади Автономної Республіки Крим, органам місцевого самоврядування належить частка у статутному капіталі” [1]. Слід зауважити, що вказане суперечить як Цивільному кодексу [8], так і Закону України “Про управління об'єктами державної власності” [10], оскільки зазначені вище органи не є суб'єктами права власності, а лише здійснюють управління відповідними об'єктами державної або комунальної власності.

Запропонований новий термін “аномально низька ціна тендерної пропозиції” як відповідний інструмент з протидії ціновому демпінгу, на нашу думку, за своїм характером виглядає декларативною нормою, через те, що поряд з цим Закон не містить відповідних механізмів протидії зловживанням у цій сфері, оскільки згідно з ч. 14 ст. 29 нового Закону, відхилення аномально низької тендерної пропозиції є правом замовника, що, у свою чергу, жодним чином не зможе ефективно сприяти подоланню корупційних ризиків.

Поряд з новим видом конкурентних процедур закупівель – торгами із обмеженою участю (Розділ VI нового Закону), які застосовуються за потреби попередньої перевірки кваліфікації учасників, відсутні чітко визначені принципи та підстави для застосування такої процедури порівняно з іншими процедурами, зокрема, відсутнє уточнення щодо того, придбання яких саме робіт, товарів або послуг повинне бути предметом цього виду закупівлі.

Крім того, непереконливими та недостатньо конструктивними, на наш погляд, закріплені вимоги до нового суб'єкта у сфері публічних закупівель – уповноваженої особи. Так, зокрема, передбачається, що уповноважені особи: повинні мати вищу освіту, можуть пройти навчання з питань організації та здійснення закупівель

© Tkachuk Serhii, 2020

(ч.ч. 7, 8 ст. 11 нового Закону). Проте водночас відсутні чітко встановлені професійні вимоги до таких осіб.

Окремо хотілося б зауважити, що додаткового обґрунтування потребує запропонований підхід щодо запровадження спрощеної процедури закупівлі, згідно з якою: придбання замовником товарів, робіт і послуг, вартість яких дорівнює або перевищує 50 тис. грн та є меншою від вартості, встановленої у п. 1 і 2 ч. 1 ст. 3 нового Закону; закупівля товару (товарів), послуги (послуг) дорівнює або перевищує 200 тис. (1 млн) грн, а робіт – 1,5 (5) млн грн. Отже, істотне скорочення вартості допорогової закупівлі може негативно позначитися на ефективності діяльності замовників, передовсім державних та комунальних підприємств.

Певні зауваження пов'язані з питанням щодо кваліфікаційних критеріїв процедури закупівлі, визначених ст. 16 нового Закону, згідно з якою замовник може визначити на власний розсуд кваліфікаційні критерії процедури закупівлі (наявність в учасника процедури закупівлі обладнання, матеріально-технічної бази та технологій, відповідної кваліфікації, які мають необхідні знання та досвід, фінансової спроможності та ін.). Слід наголосити на тому, що законодавець не визначив чітких механізмів встановлення таких критеріїв, що, у свою чергу, може призвести до встановлення дискримінаційних вимог замовників до учасників. Аналогічні зауваження слід висловити також щодо положень ст. 23 нового Закону про визначення технічної специфікації до предмета закупівлі.

Також необхідно звернути увагу на те, що згідно з п. 13 ч. 1 ст. 17 нового Закону замовник приймає рішення про відмову учаснику брати участь у процедурі закупівлі, якщо учасник процедури закупівлі має заборгованість зі сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), крім випадку, якщо такий учасник здійснив заходи щодо розстрочення і відстрочення такої заборгованості у порядку та на умовах, визначених законодавством країни реєстрації такого учасника [1]. Наявність зазначеної норми в такій редакції без чітко визначеного розміру податкової заборгованості учасника, а також періоду, упродовж якого ця заборгованість існує, на нашу думку, не відповідає принципам публічних закупівель, визначеним ст. 5 нового Закону (щодо недискримінації учасників та однакового ставлення до них, об'єктивного та неупередженого визначення переможця процедури закупівлі/спрощеної закупівлі), та може створювати певні корупційні ризики.

Дискусійним з правового погляду залишається питання щодо змісту: 1) ч. 3 ст. 18 нового Закону, відповідно до якого “у разі якщо скарга внесена до реєстру скарг і щодо неї сформована реєстраційна картка, така скарга не може бути відкликана”, оскільки не тільки подання, а й відкликання скарги є правом суб'єкта оскарження; 2) ч. 1 ст. 4 нового Закону, згідно з якою “заплановані закупівлі включаються до річного плану закупівель, який разом зі змінами до нього, у свою чергу, безоплатно оприлюднюються замовником в електронній системі закупівель протягом п'яти робочих днів з дня затвердження річного плану та змін до нього”, оскільки поряд із зазначеним не визначаються загальні вимоги щодо терміну затвердження такого плану.

З огляду на практику застосування законодавчих норм про процедури закупівель під час проведення виборів (зокрема, позачергових), викликають зауваження положення нового Закону про особливості здійснення процедур закупівель

© Tkachuk Serhii, 2020

товарів, робіт і послуг для підготовки та проведення відповідних виборів, із урахуванням скорочених строків, наявності достатнього обсягу бюджетних призначень.

Як визначено у змінах до законів України “Про вибори Президента України”, “Про вибори народних депутатів України”, “Про місцеві вибори”, що викладені у Прикінцевих положеннях законопроекту, процедури закупівлі здійснюються відповідно до Закону України “Про публічні закупівлі” [1]. Проте згідно з пунктами 9, 16 частини п’ятої статті 3 нового Закону дія Закону про закупівлі не поширюється тільки на випадки, якщо предметом закупівлі є “послуги з виготовлення та розповсюдження аудіовізуальної продукції та реклами для здійснення передвиборної агітації” та “виборчі бюлетені з виборів Президента України та/або народних депутатів України” [1]. При цьому не згадуються місцеві вибори, позачергові вибори тощо.

Не менш важливим у цьому контексті, на нашу думку, постають дискусійні питання та певні зауваження щодо змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП) [10]. Так, наприклад, закріплення у ст. 166-14 КУпАП вичерпного переліку порушень законодавства про закупівлі є помилковим, оскільки у разі зміни регулятивного законодавства в цій сфері перегляду потребуватиме також перелік його порушень, відповідальність за які передбачена в КУпАП.

До того ж, сумнівними, на нашу думку, виглядають зміни до ч. 3 ст. 38 КУпАП [10], зокрема, щодо встановлення більш тривалих строків накладення адміністративних стягнень за скоєння правопорушень, передбачених статтею 164-14 КУпАП (протягом 6 місяців з дня його виявлення, але не пізніше 3 років з дня його вчинення). Слід наголосити, що за загальним правилом адміністративне стягнення може бути накладено не пізніше як через 2 місяці з дня скоєння правопорушення, а при триваючому правопорушенні – не пізніше як через 2 місяці від дня його виявлення, за винятком випадків, коли справи про адміністративні правопорушення відповідно до КУпАП підвідомчі суду (судді) (ч. 1 ст. 38 КУпАП) [10].

Як бачимо, чинним законодавством вже встановлені відповідні винятки для правопорушень, пов’язаних із корупцією, а також правопорушень, передбачених статтями 164-14 “Порушення законодавства про закупівлі”, 212-15 та 212-21 КУпАП. Зокрема, у чинній ч. 3 ст. 38 КУпАП передбачено, що адміністративне стягнення за вказані правопорушення може бути накладено протягом трьох місяців з дня його виявлення, але не пізніше двох років з дня його вчинення [10]. З огляду на це, навряд чи правопорушення, передбачені ст. 164-14 КУпАП (у редакції нового Закону), самі по собі є настільки суспільно шкідливими та складними для виявлення, щоб встановлювати більш тривалі (порівняно зі статтями 212-15 та 212-21 КУпАП) строки для накладення стягнень за їх вчинення. Унесення зазначених змін до ч. 3 ст. 38 КУпАП може започаткувати небезпечний прецедент постійного розширення переліку правопорушень, строк накладення стягнень за які буде значно збільшуватися без належних підстав.

Підсумовуючи дослідження, слід підкреслити, що нова редакція Закону України “Про публічні закупівлі” [1], не повною мірою відповідає вимогам чинного законодавства, а окремі норми не відповідають конституційним принципам вер-

ховенства права та визначенню України як правової держави, згідно із Конституцією України, а також не враховують правової позиції Конституційного Суду України, у рішеннях якого неодноразово наголошувалося, що визначальними елементами верховенства права є принципи правової визначеності, ясності і недвозначності правової норми. Це ж, у свою чергу, може призвести до ускладнення правозастосування та юридичних колізій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про внесення змін до Закону України “Про публічні закупівлі” та деяких інших законодавчих актів України щодо вдосконалення публічних закупівель: Закон України від 19 вересня 2019 р. № 114-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/114-20> (дата звернення: 10.02.2020).
2. Про публічні закупівлі: Закон України від 25 грудня 2015 р. № 922-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/922-19#n608> (дата звернення: 10.02.2020).
3. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 10.02.2020).
4. Рішення Конституційного Суду України від 22.09.2005 № 5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v005p710-05> (дата звернення: 10.02.2020).
5. Рішення Конституційного Суду України від 29.06.2010 № 17-рп. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v017p710-10> (дата звернення: 10.02.2020).
6. Рішення Конституційного Суду України від 11.10.2011 № 10-рп. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v010p710-11> (дата звернення: 10.02.2020).
7. Сімейний кодекс України від 10.01.2002 № 2947-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2947-14> (дата звернення: 10.02.2020).
8. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 № 435-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15> (дата звернення: 10.02.2020).
9. Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 № 1700-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18> (дата звернення: 10.02.2020).
10. Про управління об’єктами державної власності: Закон України від 21.09.2006 № 185-V. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/185-16> (дата звернення: 10.02.2020).
11. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 07.12.1984 № 8073-X. Відомості Верховної Ради УРСР. 1984. № 51. Ст. 1122.

REFERENCES

1. On Amendments to the Law of Ukraine “On Public Procurement” and some other legislative acts of Ukraine on improvement of public procurement: Law of Ukraine of September 19, 2019 No 114-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/114-20> (date of application: 10.02.2020) [in Ukrainian].
2. On Public Procurement: Law of Ukraine of December 25, 2015 No 922-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/922-19#n608> (date of application: 10.02.2020) [in Ukrainian].
3. Constitution of Ukraine of June 28, 1996 No. 254k / 96-BP. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (date of application: 10.02.2020) [in Ukrainian].
4. Rishennia Konstitutsiinoho Sudu Ukrainy vid 22.09.2005 No 5. “Judgment of the Constitutional Court of Ukraine” No 5 of September 22, 2005. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v005p710-05> (date of application: 10.02.2020) [in Ukrainian].
5. Rishennia Konstitutsiinoho Sudu Ukrainy vid 29.06.2010 No17-rp. “Judgment of the Constitutional Court of Ukraine” No 29-rp of 29.06.2010. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v017p710-10> (date of application: 10.02.2020) [in Ukrainian].
6. Rishennia Konstitutsiinoho Sudu Ukrainy vid 11.10.2011 No10-rp. “Judgment of the Constitutional Court of Ukraine” of 10.10.2011 No 10-rp. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v010p710-11> (date of application: 10.02.2020) [in Ukrainian].
7. Family Code of Ukraine dated January 10, 2002 No 2947-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2947-14> (date of application: 10.02.2020) [in Ukrainian].

8. Civil Code of Ukraine dated January 16, 2003, No 435-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15> (date of application: 10.02.2020) [in Ukrainian].

9. On the Prevention of Corruption: Law of Ukraine of 14.10.2014 No 1700-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18> (date of application: 10.02.2020) [in Ukrainian].

10. On the Management of State Property Objects: Law of Ukraine of September 21, 2006, No 185-V. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/185-16> (date of application: 10.02.2020) [in Ukrainian].

11. Code of Ukraine on Administrative Offenses: Law of Ukraine dated 07.12.1984 No 8073-X. Bulletin of the Supreme Soviet of the USSR. No 51. 1984. 1122 [in Ukrainian].

UDC 342.924(477)

Tkachuk Serhii,Postgraduate, Khmelnytsky University
of Management and Law, Khmelnytsky, Ukraine,
ORCID ID 0000-0002-5102-4446

PUBLIC PURCHASES IN UKRAINE: LEGAL ANALYSIS OF INNOVATIONS IN CURRENT LEGISLATION

Paper provides a scientifically substantiated legal analysis of the innovations in the current legislation in the field of public procurement in Ukraine, according to which changes are made to some legislative acts considering an introduced new approach to the organization of purchasing activity in Ukraine.

It is emphasized that the new Law, which was adopted in order to harmonize the current legislation with the European Union Procurement Directives, in accordance with Ukraine's international commitments under the Association Agreement with the European Union, within the framework of which it approved the Roadmap, which provides the main areas of public procurement reform that are being implemented, including measures to adapt legislation to European Union rules in accordance with the provisions of Chapter 8 of the Association Agreement EU largely duplicates the provisions of the Law of Ukraine "On Public Procurement" in 2015 and does not involve a fundamental change in the implementation of the procurement.

In fact, the main novelties, on the author's point of view, are: cancellation in the future of tender committees institution, possibility of procurement through centralized procurement organizations, introduction of new procurement procedures (simplified procurement, restricted tendering), electronic catalogue, criterion for evaluation of tender bids cycle, etc. In view of this, it is concluded that it would be more logical to implement these novelties by amending the current Law on Public Procurement 2015, rather than presenting it in a new version, which in turn would facilitate the application of the rules by the contracting authorities and participants in the procurement procedure.

It is emphasized that the new wording of the Law of Ukraine "On Public Procurement" does not fully meet the requirements of the current legislation, and some regulations do not meet the constitutional principles of the rule of law and the definition of a rule of law in accordance with the Constitution of Ukraine, and do not take into account the legal position of the Constitutional Court of Ukraine, which

© Tkachuk Serhii, 2020

decisions have repeatedly emphasized that the defining elements of the rule of law are the principles of legal certainty, clarity and ambiguity of the legal norm, which, in turn, can reduce complications of law enforcement and legal conflicts.

Keywords: procurement, public procurement, tender, commission, legal support, legislation.

Отримано 17.02.2020